

Дело С-543/09

Deutsche Telekom AG срещу Bundesrepublik Deutschland

(Преюдициално запитване,
отправено от Bundesverwaltungsgericht)

„Електронни съобщения — Директива 2002/22/ЕО — Член 25, параграф 2 — Директива 2002/58/ЕО — Член 12 — Предоставяне на телефонни справочни услуги и указатели — Задължение на предприятието, предоставящо телефонни номера, да предава на други предприятия притежаваните от него данни за абонатите на трети предприятия“

Заключение на генералния адвокат г-жа V. Trstenjak, представено на
17 февруари 2011 г. I - 3444

Решение на Съда (трети състав) от 5 май 2011 г. I - 3486

Резюме на решението

1. *Сближаване на законодателствата — Сектор на далекосъобщенията — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Универсална услуга и права на потребителите — Директива 2002/22*
(член 5, параграф 1 и член 25, параграф 2 от Директива 2002/22 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Сближаване на законодателствата — Сектор на далекосъобщенията — Обработка на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации — Директива 2002/58 (съображение 39 и член 12 от Директива 2002/58 на Европейския парламент и на Съвета)*

1. Член 25, параграф 2 от Директива 2002/22 относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която налага на предприятията, предоставящи телефонни номера на крайни потребители, задължението да предоставят на други предприятия, чиято дейност се състои в предоставяне на публични телефонни услуги и указатели, не само данните за собствените си абонати, но и притежаваните от тях данни за абонатите на трети предприятия.

Второ, целта на посочения член 25, параграф 2 е да се осигури изпълнението на задължението на държавите членки по член 5, параграф 1 от същата директива, а именно да гарантират наличието на поне един подробен указател и поне една комплексна телефонна справочна услуга за крайните потребители. След като това е минималното изискване, което трябва да изпълнят, държавите членки по принцип са свободни да приемат по-строги разпоредби, за да улеснят навлизането на нови оператори на пазара на публичните телефонни справочни услуги и указатели.

(вж. точки 41, 42 и 47; точка 1 от диспозитива)

Първо, член 25, параграф 2 от Директива 2002/22 е част от глава IV от същата, която се отнася до интересите и правата на крайните потребители. Тази директива обаче не предвижда пълна хармонизация в областите, свързани със защитата на потребителите.

2. Член 12 от Директива 2002/58 относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която задължава издаващите публични указатели

предприятия да предават притежаваните от тях лични данни на абонатите на други доставчици на телефонни услуги на разположение на трети предприятия, чиято дейност се състои в издаването на печатен или електронен публичен указател или в осигуряването на достъп до такива указатели посредством справочна услуга, без за това предаване да се изисква абонатите отново да дадат съгласието си, стига обаче преди първото включване на данните им в публичен указател абонатите да са били информирани за целта на този указател и за възможността данните да бъдат съобщени на друг доставчик на телефонни услуги и да е гарантирано, че след предаването им посочените данни няма да бъдат използвани за други цели, освен за тези, за които са събрани с оглед на първото им публикуване.

не до издаването им от конкретен доставчик на указатели, което означава, че абонатът не разполага с право на избор между доставчиците на публични телефонни справочни услуги и указатели. Като се има предвид, че вреди за абоната би могло да причини именно публикуването на личните данни в указател, който има особена цел, следва да се заключи, че когато се е съгласил данните му да бъдат публикувани в указател с особена цел, абонатът по принцип няма интерес да се противопоставя на публикуването на същите данни в друг сходен указател. Освен това от съображение 39 от същата директива следва, че е предвидено отново да се получи съгласие от абоната, ако страната, събираща данните от абонатите или трети страни, на които данните са били предадени, желае да използва данните с допълнителна цел.

В това отношение съгласието на абоната по смисъла на член 12, параграф 2 се отнася до целта на публикуването на личните данни в публичния указател, а

(вж. точки 61, 62, 64, 65 и 67; точка 2 от диспозитива)